

¹⁴Már az ünnepi hét fele elmúlt, amikor Jézus felment a templomba, és tanítani kezdett. ¹⁵Csodálkoztak a zsidók ezen, és ezt kérdezték: "Hogyan ismerheti ez az Írást, hiszen nem is tanulta?" ¹⁶Jézus erre így válaszolt nekik: "Az én tanításom nem az enyém, hanem azé, aki elküldött engem. ¹⁷Ha valaki kész cselekedni az ő akaratát, felismeri erről a tanításról, hogy vajon Istentől való-e, vagy én magamtól szólok. ¹⁸Aki magától szól, a saját dicsőségét keresi, aki pedig annak dicsőségét keresi, aki elküldte őt, az igaz, abban nincs hamisság.

Kedves Testvéreim!

Mi van a képen?

Az elmúlt héten elmentünk a Cézanne kiállításra. Ahogy mentünk sorra a képeken fogtam két éves fiamat, és kérdezgettem tőle. Mi van a képen? És ő szépen sorolta: bácsi, néni, fa, hegy. Aztán elérkeztünk ehhez a képhez. Feltettem a kérdést: mi van a képen, Dani? Béka. Kissé meglepődünk. És még, mit látsz? Érdeklődtünk tovább. Maci isz, azaz egy medve iszik. Még inkább meglepődünk. És még? Majom. Picike majom... volt a válasz.

Eszembe jutott az ige: az ember azt nézi, ami a szeme előtt van, az Úr azt nézi, ami a szívben van. (1Sám16,7)

Mert valójában mi is van a képen?

Vízkereszt ünnepe, és az ahhoz kapcsolódó vasárnapok témája: Isten dicsősége megjelenik a világban. Ezen belül, ennek a mai napnak az üzenete: Krisztusban megjelent Isten dicsősége.

Ismerjük a bibliai történeteket: a napkeleti bölcsék érkezését, amikor a csillag megmutatja nekik az utat Jézushoz, és ők hódolnak a megszületett király előtt. Vagy a pásztorok esetét, akiknek egyenesen egy angyal jelenti be, hogy üdvözítő született ma nektek.

De vajon nekünk ki mutat utat? Vajon ki mutatja be, ki ismerteti meg velünk Jézust? Ki mondja azt, hogy ő Isten dicsőségének kisugárzása ebben a világban. Jézus megkeresztelésekor maga Isten szólal meg: ez az én szeretett fiam. Nekünk miért nem mutatja be? Vagy megteszi? Csak a mi szemünk nem lát, és a mi fülünk nem hall?

Kicsoda Jézus a te számodra?

Ma az emberek sokféleképpen néznek Jézusra. Általában nem vitatott ma már az, hogy tényleg élt valamikor egy Jézus nevű zsidó férfi az első század elején a Római Birodalom Júdea nevű provinciájában. Azt sem vitatják sokan, hogy ez az ember, hatással volt a világtörténelem alakulására. Az már jobban megosztja a közvéleményt, hogy miért volt ez a hatás. Sokan azt mondják, hogy azért mert jókor volt jó helyen, mások azt, hogy mert karizmatikus személyiség volt, van aki nagy hatású filozófust lát benne, megint mások szerint a tanítványai által terjesztett legendák miatt maradt fenn a neve. Aztán aki a világ valamelyik vezető vallásához tartozónak mondja magát, az már azt is vállalja, hogy esetleg Jézusban egy gurut, gyógyítót netán prófétát véljen felfedezni. Valakit, akiben benne van az isteni. Nem egy átlagember csupán jó szónoki képességekkel, és magas intelligenciával, hanem ennél sokkal több... kár, hogy olyan korán meghalt, és nem fejtette ki még jobban a tanítását.

Kit látnak ma az emberek Jézusban? Kit látsz te Jézusban?

Mai alapigénkről Hamupipőke mostohatestvéreinek esete jut eszembe, bár éppen a fordítottja történik itt. Amikor testvérei meglátják a gyönyörű, aranyruhás lányt, nem is gondolják, hogy az a mostohatestvérük, azt gondolják valami királykisasszony.

Amikor meglátják Jézus Jeruzsálemben, ahogy a templomban tanítja az embereket, nem gondolják róla, hogy ő lenne a várva várt messiás. Ismerik őt, tudják kicsoda. Látszik rajta. Nem járt egyik nagy farizeus tanító udvarába sem, hogy elsajátítsa az írásmagyarázat tudományát.

Későbbi történetekből tudjuk, hogy például Pál apostol esetében éppen ez könnyítette meg a missziót, mert amikor belépett egy zsinagógába – valószínű a ruházataról – egyből felismerték, hogy ő egy rabbi, egy tanító, ráadásul a kor egyik legjobb iskolájában a farizeus Gamáliel rabbinál tanult. Ezért hallgattak rá, odafigyeltek. Látszott rajta, kívülről, hogy ő valaki.

Ezzel szemben Jézusra azt mondják: *Hogyan ismerheti ez az Írást, hiszen nem is tanulta?* Hogyan magyarázhat nekünk egy tanulatlan, galileai ács? Ha jobban megfigyeljük, akkor a kérdésben van elismerés, hiszen azt mondják, ismeri az Írást, úgy magyaráz, mint egy rabbi.

Van ebben a Jézusban valami. De mi? Nézik, nézik a képet, de csak a fát látják, egy galileai ácsot. Aztán amikor elkezdi tanítani, akkor kibontakozik az erdő is: van valami a beszédében. De vajon eljutnak-e odáig, hogy meglássák a békát, az ivó medvét és a kis majmot is?

Jézus éppen erre utal a számukra. És ha továbbolvasnánk alapigénket, akkor kiderül, hogy néhány embernek valóban megfordul a fejében a gondolat: lehet, hogy ő a krisztus?

Jézus azt mondja nekik: *Az én tanításom nem az enyém, hanem azé, aki elküldött engem.*

Sokszor mi templomba járó emberek gyorsan elítéljük a Jézus korabeli zsidóságot, akik nem ismerték fel benne Isten fiát. Pedig, ha belegondolunk nem volt egyszerű dolguk. Nekünk már birtokunkban van egy olyan tudás, ami Jézus életében még senkinek sem lehetett: az, hogy ő meghalt és feltámadt. Hogy Isten megmutatta a dicsőségét Jézus feltámasztásában. Ezek a zsidók ott Jeruzsálemben nem ismerték fel, de Jézus nem is veti ezt a szemükre, csupán arra hívja fel a figyelmüket: az, hogy nem ismerik a tanítómesterét nem jelenti azt, hogy ő a saját gondolatait hirdeti. Jézus itt egyértelműen Istenre mutat. Számunkra egyértelműen, az ott lévők csupán annyit tudnak meg: Jézusnak is volt egy tanítómestere. Hogy az kicsoda volt, erre nem kapnak választ Jézustól. A fától eljutnak ez erdőig, de az állatok rejtve maradnak. Jézus igazi kiléte nem lepleződik le előttük.

De vajon mielőttünk lelepleződik-e? Mi már látjuk-e, hogy ki van a képen?

A héten összefutottam az oltárképünket festő Szirtes Lajos dédunokájával. Kiderült, hogy már évek óta ismerjük egymást. Ha ránézünk erre az oltárképre, akkor kit látunk? Ki van a képen. Nem tudom, hogy lehetett csak elképzeltem, ahogy e dédunoka a családi legendát meséli: a nagyapám volt a modell. Ő van a képen.

Nyilvánvaló, hogy templomunk oltárképén nem Jézus szerepel, hanem vagy egy kitalált személy, vagy valóban egy valós modell. Mégis, amikor belépünk a templomba nem Szirtes Lajos elképzelt alakja, hanem Jézus tárul a szemünk elé. Mert az alak mögött meglátjuk a lényegét, és ez nem a neonvilágítás az oltár hátulján, hanem az Isten dicsőségének kisugárzása. Annak a dicsőségnek, amely, ahogy már említettem a kereszten és utána a feltámasztásban lett nyilvánvaló. Nagypéntek és húsvét. A két esemény, megmutatja számunkra a valódi képet.

Jó helyzetben vagyunk. Már nem kell találgatnunk. Tudhatjuk, hogy kicsoda Jézus, tudhatjuk, hogy ki van a képen.

De vajon tudjuk-e? Vajon tényleg azt látjuk Jézusból amit látnunk kell?

A Cézanne kiállításon, hogy az értékes képeket megvédjék a portól, párától, egy vékony nagyon tiszta üveglapot helyeztek a képek elé. Ez egy alig észrevehető valami. Mégis ha a megvilágítás nem jó, akkor becsillanhat, tükröződhet. Elveszhet az élmény.

Vajon mi nem akarjuk-e sokszor túlságosan megvédeni Jézust a portól, párától. Nem zárjuk-e vitrinbe, ahol ugyan láthatjuk, de a közvetlen találkozás nem lehetséges, ahol becsillan a kép, és más is tükröződhet.

Hogy meglássuk az Isten dicsőségét, vagy éppen azt, ami akadályozza az életünkben azt, hogy meglássuk, ahhoz az kell, hogy egészen közel menjünk hozzá. Hogy megálljunk előtte, ne csak végigrohanjunk a kötelezőn.

Ki kell tenni magunkat az Isteni dicsőség hatásának, csak akkor látjuk meg a kép mögött megbújó igazi lényegét.

Jézus azért jött el ebbe a világba, hogy megmutassa nekünk ez. Hogy megmutassa az Isten dicsőségét, az ő sugárzó szeretetét.

Adja Isten, hogy megfertőződhessünk ezzel a vírussal.

A héten sajnálatos módon megfertőzte a számítógépetem egy elég komoly vírus, ami aztán elkezdett terjedni. Jött is a levél az országos egyház rendszergazdájától, hogy vírust jelzett a honlapunk. Átterjedt oda is, de szerencsére észrevették.

Észreveszi-e rajtunk a környezetünk, hogy meg vagyunk fertőződve Isten dicsőségével. Észreveszik-e az emberek, ha minket néznek a bennünk lakozó Krisztust? Terjed-e a vírus?

Hagyjunk magunknak időt arra, hogy szemléljük a képet. A képet, amelyet a Biblia fest le Jézusról, és meglássuk mögötte a minket szerető és bűneinkből kimenteni igyekvő Istent. Adjuk meg Neki az esélyt. Jézus azt mondja alapigénkben: ¹⁷*Ha valaki kész cselekedni az ő akaratát, felismeri erről a tanításról, hogy vajon Istentől való-e, vagy én magamtól szólok.*

Ha valaki kész cselekedni... Kész vagy-e testvérem? Felkészültél-e az Isten akaratának cselekvésére. Újra elmondom a kötelező minimumot: 1%-a a napodnak legalább legyen az Isten igéjével való foglalkozás, állj meg legalább 14 percre Isten előtt, Istennel.

És akkor Ő megadja, hogy meglásd a békát, a vizet ivó medvét, és persze a pici majmot.